

سەيران لە مەيدانى شەردا

نوسەر: فەرناندۆ ئارابال

وەرگێڕ: سولەيمان شەریفی

سهيړان له مهيداني شهردا

که سه کان:

۱- زاپو-سهرباز

۲- ئاغای تټپان

۳- خانمی تټپان

۴- زیږو-سهربازیکی دوژمن

۵- ههوهلی- سهربازی خاچی سوور

۶- دوههمی- سهربازی خاچی سوور

سەيران لە مەيدانی شەردا

بەرەى شەر:

تەلەندەکان لەم سەر هەتا ئەو سەرى شانۆکە کیشراون.

لە نزیک تەلەکان تەلسیە خۆل دەبینرئ.

[جەنگەش شەرە. دەنگی گوللە و قەرمزنى شەستىر دەبیسرئ.

» زاپۆ بە تەنیا لە سەر شانۆکەیه.

دەمەوێروو لەسەر شانۆکە راکشاو و خۆی لە پشت تەلسیە خۆلەکان
هەشارداو.

زۆر ترساو.

شەر دەوێستئ.

بێدەنگی.

زاپۆ چنراویکی نیوێ کارە و گۆلە کاموایەک و دوو میلی چنیش لە
توورەکەیهک دەردینئ و دەست دەکا ب چنیش بلوزیک کە خەریکە تەواو دەبێت.

لەپەر خەری زەنگی بێسیمەکە لەلای زاپۆیه.

سەيران لە مەيدانی شەردا

زاپۆ:

ئەلۆ..ئەلۆ..

لە خزمەتدام قوربان،

بەچاوان جەناب سەروان!..

بەلێ، من چاوەدێری خالی ٧م..

هەولێکی تازە نییە،

دەبووری جەناب سەروان شەڕ کە ی دەست پێدەکاتەو ؟ ..

قوربان،

ئە ی ئەو نارنجەکانە چی لێیکەم؟

بۆ پیشەوەیان هەوا دەم یان بۆ پشتهو؟

نارەحەت مەبن، یانی نەمدەویست نارەحتتان کەم، ئاخر من خۆم زۆر بەتەنیا

دەزانم؛ ئیوە ناتوانن هاووقەتاریکم بۆ بنێرن؟ ..

بزنێکیش بێ هەر باشە...

(بێ شک جەناب سەروان بە توورەییەو و لایمی دەداتەو)

بەچاوان، لە خزمەتدام، جەناب سەروان..

(زاپۆ بیستۆکەکە دادەنێ و پرێک دەبۆلێنێ.)

[بێدەنگی.....ئاغاو خانمی تێپان کە چنډ قەرتالەیهکیان بۆ چوونە سەيران

بەدەستەو، دینە ژووری. ئەوان مەبەستیانکۆرەکیانە کە پشتی لێیانە و

نایانبینی.]

سهيران له مهيدانی شهردا

ئاغای تتيپان: (زۆر فهرمی) کورم ههسته و ناوچاوانی دایکت ماچ که.

(زاڤۆ به ههپهساوی ههڵدهستی و زۆر به ریزهوه ناوچاوانی دایکی ماچ دهکا. دهیهوئ قسهیهک بکا کهچی باوکی ئیزنی پئی نادا و قسهکهی دهپری.) ئیستاش من ماچ که.

زاڤۆ: بهلام ناخر، دایه و بابە گیانهکه، چون ویراتان بینه ئیره، نهویش جینگهیهکی ئاوا پر مهترسی؟ زوو لیڤه پرۆن!

ئاغای تتيپان: تۆ دهتهوئ به باوکت بلیی شهر و مهترسی یانی چی؟
من پیم وایه دهوانه ههمووی کایهن، ههړئهوهنده.

چهند جارت پئی باشه من له میترووی له حالی رویشتن دا خۆم فری دابینه خوار؛
تهنیا نهوهت وهک نمونه له لا بی.

خانمی تتيپان: نیمه بیرمان کردهوه، رهنگه تۆ وهرز بووبیتی؛ کوتمان بیین و
سهریکت لی دهین .

ناخر ئەم شهرهش پیاو ماندوو دهکا.

زاڤۆ: نهی چی بۆی ههیه.

ئاغای تتيپان: من باش دهزانم ئیره چۆنه.

له پیشدا ههموو شتییک بۆ پیاو تازهیه، جوانه، پیاو خوشحاله که دهکوژی،
گولله دهتهقینی، نارنجهک فری دها و کلاو خود لهسه دهنی، چهندهشی
کلاو خود لیدی! بهلام نهوانه ههمووی له دوا پیدا، حالی پیاو تیک دهدهت.

ئیستا دهورهی نیمه شتیکی که بوو.

شهر رهنگ و بۆن و حال و ههوایهکی کهی بوو.

دوای نهوهش، له ههمووی گرینگتر نهسپ بوو، نهسپیکی زۆر.

سەيران لە مەيدانی شەردا

بەراستی کە خوش بوو.

کاتیک فەرماندەر دەیکوت: «هێرش!»

بێ راوەستان هەموو سواری ئەسپ، بە یونیفۆرمی سوورەوه، یەكدهنگ
هێرشیان دەکرد.

هەر خوش بوو بینینی.

لەدوای نێمەش ئەرابەکان بە غار دەهاتن.

شیر بە دەستەوه و ڕوو لە حەوا، لە پێر دوژمن لەبەردەممان شین دەبوو.
ئەویش بە ئەسپەوه - ئەسپ هەمیشە باشتترینشت بوو، ئەسپیش زۆر بوو -
دوژمن چەکەمی بریقەداری لە پێ دەکرد و یونیفۆرمەکە ی سەوز بوو.

خانمی تێپان: نەخێر یونیفۆرمی دوژمن سەوز نەبوو، شین بوو.

من باش لەبیرمە، شین بوو.

ئاغای تێپان: من پێت دەلێم سەوز بوو.

خانمی تێپان: ئەو دەمە ی من منداڵ بووم، زور جار لە بەلکۆنەکە ی مانیۆه چاون
لە شەڕ دەکرد، هەمیشەش بە منداڵەکە ی پەنا دەستم دەکوت «لەسەر بنیشتیک
گریو دەکەم کە شینەکان دەیبەنەوه» شینەکانیش دوژمنی نێمە بوون.

ئاغای تێپان: زۆر باشە تۆ بدەرتەوه، تەواو!

خانمی تێپان: من هەمیشە شەڕم پێ خوش بووه، ئەو دەمە ی چکۆله بووم،
دەمکوت پێمخۆشه ئەگەر گەوره بووم، ببمە سەر هەنگی سواره نیزام.

بەلام دایکم پێمخۆش نەبوو، خۆ لە ئەخلاقی دەزانی.

ئاغای تێپان: دایکت زور کەللە ڕەقە.

سەيران لە مەيدانى شەردا

زاپۆ: دەبوورن، ئىو دەبى ئىره پرون. كەسنىك كە سەرباز نىيە ناتوانى بىتە بەرەى شەر .

ئاغاي تىپان: ئىمە كارمان بە شەر نىيە.

ئىمە سەيرانى رۆژى يەكشەممەمان هیناوەتە لای تۆ.

خانمى تىپان: من نەهارىكى باشیشم سازکردووه.

سووسیس و هیلکەى كولاو.

ساندویجى ژامبون، شەرابى سوور، سالاد و شیرینی.

زاپۆ: زۆر باشە، چۆنتان پىخۆشە، بەلام ئەگەر جەناب سەروان بىتە ئىره زۆر توورە دەبى.

ئەسلەن لەگەل میوانى و سەيران لە بەرەى شەردا نىيە.

هەمیشەش پىمان دەلى

: « لە شەردا تەكووزى و نارنجەك پىويستە، نەك سەردان و سەيران. »

ئاغاي تىپان: نىگەران مەبە من بوخۆم لەگەل ئەم جەناب سەروانە قسە دەكەم.

زاپۆ: بەلام ئەگەر لەپەر شەر دەست پى بکاتەوه چى؟

ئاغاي تىپان: پىت وایە من لەو شتانه دەترسم؟

لەوانە خراپترم دیوه.

تازە ئەگەر شەرى سواره نىزام بوایە شتىكى كە! زەمانە گۆراوه، تۆ لەم شتانه ناگەى (راوهستان) ئىمە بەماتۆر هاتین.

كەسیش پىنەكوتین.

سەيران لە مەيدانی شەردا

زاپۆ: حەتمەن ئەوان وایانزانن ئیوە ئیونجی گەری شەرن.

ئاغای تێپان: بەنیو ئەو هەموو تۆپ و تانگەدا هاتن زۆریش سادە نەبوو.

خانمی تێپان: ئەو دەمە ی خەریک بوو دەگەشتینی، دیت ئەو تۆپە چۆنی رینگا بەستبوو؟

ئاغای تێپان: ئەو ئیدی روونە ، لە شەردا هەموو شتیک دەقەومێ.

خانمی تێپان: دە ی باشە با دەست بکەین بە نان خواردن.

ئاغای تێپان: راست نەکە ی، وەک گورگ برسیمە، وادیارە لەبەر بۆنی ئەو بارووتەیه.

خانمی تێپان : هەموو وەرن لەسەر پەتووەکە دانیشن.

زاپۆ: من دەبی لەسەر نان چەکەم لە شانمدا بی یان نەبی؟

خانمی تێپان: چەکەت لا بە. زور عەیبە پیاو بە چەکەو لەسەر نان دانیشی.

(ڕاوەستان) بەلام کۆرە خوشەو یستەکەم! تۆ بو ئەوەندە چلکەنی؟ چۆنت وا بە سەر هاتوو؟ دایی دەستەکانت .

زاپۆ: (بە شەرمەزارییەو دەستەکانی نیشان دا) دەبوو لە مانۆردا سنگە خشە بە سەر عەرزدا برۆشتایەم.

خانمی تێپان: دایی گۆیچکەکانت؟

زاپۆ: ئەم بەیانییە گۆیچکەکانم شتوو!

خانمی تێپان: ددانەکانت ببینم؟

(ددانەکانی نیشان دا)

زۆر باشە ئیستاکە کۆرەکەم، ددانەکانی ئاوا جوان شتوو.

سەيران لە مەيدانی شەردا

کى ماچىكى زلى دەکا؟

(روو لەمىردەکەى)

زووبە دەى، کورەکەت ماچ کە، ئەها ددانەکانى چەن جوان شتوو.

(ئاغای تىپان کورەکەى ماچ ئەکا)

بۆ خۆت باشتر دەزانی ناتوانم گوێى خۆم لەوه بخەوینم، کە تۆ بە بیانووى شەردا
خۆت نەشوى.

زاپۆ: بە ئى، دایە

(نان دەخۆن)

ئاغای تىپان : دەى کورم، بلى بزانم تا ئىستا هىچت پىکاوه؟

زاپۆ: کەى ؟

ئاغای تىپان: دەى ئالەم رۆژانەدا.

زاپۆ : لە کوئ؟

ئاغای تىپان: ئالیرە ، ئیوه بە خەيال لە شەردان.

زاپۆ : دەى نەرى، بەلام نا، پىکانى پىکان کە نا، یانى قەت رىک نەمپىکاوه .

ئاغای تىپان: چیت باشتر پىکاوه، دوژمنەکان یان ئەسپەکانیان؟

زاپۆ : ئەسپ کە نا، ئیدى ئەسپ لە شەردا نییه.

ئاغای تىپان: ئەى سەربازەکانى دوژمن؟

زاپۆ: رەنگە.

ئاغای تىپان: رەنگە؟ یانى تۆ دلتیا نیت کە پىکاوتە؟

سەيران لە مەيدانى شەردا

زاپۆ: ئاخىر .. من ھەر كاتىك گوللە دەتەقەنم، سىلە ناگرم.

(راوەستان)

چاوەكەم دەقووچەنم، لەژىر لێوھوھ بۆ ئەو كەسەى كە ڕەنگە بىكوژم دوەى "

ئەى باوكى پىروژ كە لە ئاسمانداى " دەخوینم .

ئاغای تىپان: تۆ دەبى زۆر ئازاتر بى ، وەكوو باوكت.

خانمى تىپان: من دەچم سەفەھەىك دەخەمە سەر گرامافۆنەكە.

[سەفەھەىك دەخاتە سەر گرامافۆنەكە. ھەرسىكەيان لە سەر عەرز دادەنیشن و گوى لە موسىقا رادەگرن.]

ئاغای تىپان: بەوھ دەلێن موسىقا، وانىيە خانم !

[موسىقا درێژەى ھەيە.

سەربازىكى دوژمن دیتە ژوورى.

وھك زاپۆ جل و بەرگى پۆشيوھ، تەنيا ڕەنگى بۆنىفۆرمەكانيان جياوازى ھەيە.

زىپۆ سەوزى پۆشيوھ و زاپۆ خۆلە مېشى.

زىپۆ گىژى خەيالآت گوى داوھتە موسىقا.

ئەو رىك لە پشت بنەمالەى تىپانەوھەى، بە شىوھەىك كە نايبين.

سەفەھەكە تەواو دەبى.

زاپۆ لە ھەستاندا بە زىپۆ دەزانى.

ھەردوكيان دەستيان ھەلدين.

ئاغا و خانمى تىپان بە سەيرەوھ لەو دوانە دەروان.]

سەيران لە مەيدانى شەردا

ئاغاي تىپان: چ ڕووى داوه !

[زاپۆ دەبزۆي، دوو دلە . لە ئاکامدا تەما دەگرئ، بە چەكەكەى سێلە لە زىپۆدەگرئ.]

زاپۆ: دەستت هەلێنە.

[زىپۆ دەستەکانى هەلێنئ. يەكجار زور ترساوه .

زاپۆ نازانئ چى بکا. لەپرو خیرا بەرەو زىپۆ دەچئ. دوايەش بە هێمنى دەستى لە سەر شانى دادەنئ.]

زاپۆ: گرتمى!

(خوشحال روو لە باوكى دەكا)

ئەها، من دىليكم گرت!

ئاغاي تىپان: باشە، ئەى ئیستا دەتەوئ چى لىبکەى؟

زاپۆ : نازانم، ئەگەر بتوانم تەحویلی ئەدەم، رەنگە دەرەجەى گروبانیم بدەنئ.

ئاغاي تىپان: جارئ بىبەستەوه !

زاپۆ: بىبەسمەوه ؟ بۆچى ؟

ئاغاي تىپان: دىل دەبەستەوه ئیدی!

زاپۆ: چۆن؟

ئاغاي تىپان: دەستەکانى بىبەستەوه.

خانمى تىپان: بەلئ، ئاوا ئەرخبەیانترە، دەبئ دەستەکانى بىبەستىیهوه ، من زۆر ديلم دیون دەستەکاین بە ستوونەتەوه.

سەيران لە مەيدانی شەردا

زايۆ: باشە.

(ڕوو لەدیل)

تکات لێدەکەم، دەستەکانت لە سەر یەک دانێ.

زییۆ: ئێشم پێ ناگات ، ها!

زايۆ: نا.

زییۆ: ئای، ئیشا.

ئاغای تێپان: کۆرم، لەگەڵ دیلت خراپ مەجووڵیوه.

خانمی تێپان: یانی من تۆم ئاوا بار هیناوه ؟چەن جارم پێ وتووی پیاو دەبی
لەگەڵ جیرانەکە ی باش بجووڵیتەوه؟

زايۆ: خۆ لەقەست وام نەکرد.

(ڕوو لە زییۆ)

ئاواش ئیشتان پێدەگا؟

زییۆ: نە ئاوا نا.

ئاغای تێپان: لە ڕوو دامەمێنە، بیلێ، پێویست ناکا شەرم لە ئیمە بکە ی.

زییۆ : ئاوا باشە .

ئاغای تێپان: ئیستاش لاقەکانی.

زايۆ: لاقەکانیشی ، یانی ئاوا تەواو نییه؟

ئاغای تێپان: مەگەر ڕێ و شوینیان فێر نەکردووی؟

زايۆ: بۆچی ؟

سەيران لە مەيدانی شەردا

ئاغای تێپان: کەوايە بيبەستەو.

زايۆ: (ڕوو لەزيپۆ زۆر بە ئەدەبەو)

دەکرێ تکاتان لیبکەم، لوتف بکەن و لە سەر عەرز دانیشن؟

زيپۆ: تکايە، بەلام نیشم پینەگات.

خانمی تێپان: چاو لیکە، تۆ خەریکە کاریک دەکەیت کە ئەو ئاغيە لیت بێزار بێت.

زايۆ: نە وانییە، من کاریکم کرد کە ئیوە نیشتان پیبگات؟

زيپۆ: نە، ئاوا باشە.

زايۆ: (لەپر بیریک دەکاتەو)

بابە زۆر باش دەبوو ئەگەر تۆ وینەیهکت لە ئیمە بگرتبایە، ک دیلەکە لەسەر عەرز راکشاو و منیش لاقم لەسەر زگی داناو.

ئاغای تێپان: بەلێ بیریکێ زۆر باشە، ئاوا زۆر بەرچاو دەبی.

زيپۆ: ئا، نا، ئاوا نابێ.

خانمی تێپان: بلێ بەلێ، هیندە لا مەگرە.

زيپۆ: نا، کوتم نا یانی نا.

خانمی تێپان: تەنیا وینەیهکی چکوولانە، هەر ئەوەندە، خۆ هیچ نابێ، دەتوانین بەجێ ئەوە ئەم وینە لەلای میدالی نەجات غەریقی میردەکەم لە وەتاغی تەهارخۆری داینیین کە سێزده سال ئەوەپیش وەری گرتوو.

زيپۆ: نەخیر، ئیوە ناتوانن من ڕازی کەن.

زايۆ: ئاخر بۆچی قەبوولی ناکەن؟

سەيران لە مەيدانی شەردا

زىپۆ: من دەزگيران دارم. ئەگەر پوژىك لە پوژان دەزگيرانەكەم ئەم وینەیه ببینى، حەتمەن دەلى چاکم شەر نەکردووە .

زاپۆ: نایەوى پى بلىن ئەو نىوہن ، بلىن پلىنگە.

خانمى تىپان: دە بلىن بەلى دەى .

زىپۆ: باشە، بەلام هەر بۆ ئەوہى نىوہم خوشحال کردبى.

زاپۆ: کەوايە تکايە راکيشن.

[زىپۆ تەواو رادەکيشى. زاپۆ لاقىكى لەسەر زگى دادەنى و چەکەکەى وەک نيزامىيەكى راستەقىنە دەگریتە دەست.]

خانمى تىپان: سنگت زياتر بدە پيشى.

زاپۆ: ئاوا ؟

خانمى تىپان: بەلى ئاوا، هەناسەش مەکيشە.

ئاغای تىپان: قیافەى يەک ققارەمان بەخۆتەوہ بگرە.

زاپۆ: قیافەى يەک قارەمان چۆنە؟

ئاغای تىپان: زۆر سادەيە؛ وەک قەسايىک کە بەسەر گوشتى دوکانەکەيدا هەلدەلى.

زاپۆ: ئاوا؟

ئاغای تىپان: بەلى ئاوا.

خانمى تىپان: بەتايبەت سنگت باە دەرى و هەناسەش مەکيشە.

زىپۆ: ئاخىر تەواو دەبى يان نا؟

سەيران لە مەيدانی شەردا

ئاغای تێپان: پرێک تاقەت بێنە.. یەک .. دوو.. سێ.

زاپۆ: خوا بکا باش دەرچێ.

خانمی تێپان: دەی دیارە جواد دەر ددێ، تۆ قیافەت زۆر شەڕانی بوو.

ئاغای تێپان: قیافەت زۆر باش ببوو.

خانمی تێپان: زورم پێخۆشە و ینەهێکت لەگەڵ بگرم.

ئاغای تێپان: زۆر باشە !

زاپۆ: باشە ئەگەر دەتانهوێ من دەتوانم وینەتان لێبگرم.

خانمی تێپان: ئەو کلاو خوودەتم بەدیه تا منیش وەک سەرباز بنوینم.

زیپۆ: من ئیدی وینە ناگرم، دانەپه‌کیش زۆر بوو.

زاپۆ: ئیوه بۆئاوان؟ خۆ هیچ نابێ.

زیپۆ: ئەوه قسەى ئاخرم بوو.

ئاغای تێپان: (رووله ژنەکه‌ی) زۆری لێمه‌که‌ن، دیل زۆر دڵناسکن. ئەگەر یه‌کجار زۆری لێبکه‌ن، هه‌تمه‌ن توو پرە ده‌بێ و جه‌ژنه‌که‌مان لێ خراپ ده‌کا.

زاپۆ: دەى ئیستا چى بکه‌ین؟

خانمی تێپان: دەتوانی بانگی که‌ینه‌ سەر نه‌ه‌ار، تۆ ده‌لێ چى؟

ئاغای تێپان: من گرفتێک نابینم.

زاپۆ: (به‌ زیپۆ) خۆ، تۆ له‌گەڵ ئیمه‌ نان نه‌خۆی؟

زیپۆ: ئێ...

ئاغای تێپان: ئیمه‌ شووشه‌یه‌ک شەڕابى باشمان له‌گەڵ خۆمان هێناوه‌.

سەيران لە مەيدانى شەردا

زىپۆ : كەوايه ديم.

خانمى تىپان: وا بزنان مالى خوتانه، شهرم مهكهن.

زىپۆ : بهچاوان .

ئاغاي تىپان: دەى، ئيوه بلين بزنام تانيستا چيتان پيكاوه؟

زىپۆ: كهى ؟

ئاغاي تىپان: دەى ئالهم روژانهدا.

زىپۆ: له كوئ؟

ئاغاي تىپان: ئاليه، ئيوه به خهياڵ له شەردان.

زىپۆ: دەى ئهرى، بهلام نا، پيكانى پيكان كه نا، يانى قهت ريک نه مپيكاوه.

ئاغاي تىپان: ئيوه چيتان باش پيكاوه، دوژمنهكان يان نه سپهكانيان؟

زىپۆ: نه سپ كه نا، ئيدى نه سپ له شەردا نيه.

ئاغاي تىپان: ئهى سەربازەكانى دوژمن؟

زىپۆ: رهنگه.

ئاغاي تىپان: رهنگه؟ يانى ئيوه دنيا نين كه پيكاوتانه؟

زىپۆ: ئاخىر.. من هەر كاتى گولله دهتهقينم، سيله ناگرم (راوهستان) چاوهكانم
دهنووقينم، له ژير ليوهوه بوئهو كهسهى كه رهنگه بيكوژم دوعاى " سلاو له
تو مريهمى پيروژ" دهخوينم.

زاپۆ: " سلاو له تو مريهمى پيروژ" ؟ من وامدهزانى ئيوه دوعاى " ئهى باوكى
پيروژ كه له ئاسمانداى" دهخوين.

سەيران لە مەيدانی شەردا

زیڤۆ: نا هەمیشە دوای " سلاو لە تۆ ئەو مریەمی پیرۆز " (راوەستان) ناخر کورتترە.

ئاغای تێپان: (روو لە زیڤۆ) ئەگەر ئیوە بتانەوئ، دەتوانین پەتەکانتان بکەینەو.

زیڤۆ: نا ، لئی گەرین، گرینگ نییە.

ئاغای تێپان: تکایە شەرم مەکەن، ئەگەر بە راستی دەتانەوئ کە پەتەکانتان بکەینەو بیلین.

خانمی تێپان: بەلێ لەگەڵ ئیمە راحت بن.

زیڤۆ: دەی باشە، ئیستا کە ئاواتان دەوئ، پەتەکانی لاقم بکەنەو، هەلبەت تەنیا بۆ ئەوێ ئیوەم خوشحال کردبێ.

ئاغای تێپان: زاپۆ ، بیکەو! (زاپۆ لاقی دەکاتەو)

خانمی تێپان: دەی ئیستا هەست بە ئاسوودەیی ناکەن؟

زیڤۆ: بەلێ، هەلبەت، ناخر ئاوا ئیوەم تووشی زەحمەت کرد.

ئاغای تێپان: هەر باسیشی مەکەن، وە بزانی مائی خۆتانە. ئەگەر دەتانەوئ دەتوانین دەستەکانیشتان بکەینەو، هەر کەلیمەیهک بیلین تەواو.

زیڤۆ: نا، دەستەکان نا، هیچ پیم خوش نییە سووئستفادەم لە چاکەئێ ئیوەم کردبێ.

ئاغای تێپان: هەر باسیشی مەکە، دوستی خوشەوئست! پیم کوتی بۆ ئیمە هیچ زەحمەتێک نییە.

زیڤۆ: نا، دەی باشە... کەوا یە دەستەکانیشم بکەنەو. بەلام تەنیا بۆ نان خواردن، باشە؟ چونکە پیم خوش نییە ئیوە و بزانی من پیاویکی خراپم و سووئستفادە دەکەم.

سەيران لە مەيدانى شەردا

ئاغای تێپان: کورم دەستەکانی ناغا بکەوه!

خانمی تێپان: دەى ئیستا که زانیمان ئاغی دیل ئەوهنده کوریکى باشه، هەتمەن رۆژیکى خوش تێپەر دەکەین.

زیڤۆ: بە من مەلێن ئاغای دیل، هەر بلێن دیل.

خانمی تێپان: پێتان ناخوش نابێ؟

زیڤۆ: نا، ئەسلەن.

ئاغای تێپان: لە راتسیدا دەکری بلێین ئویە پیاویکی لەخو بوردوون.

[دەنگى گرمەى فرۆکه]

زیڤۆ: فرۆکه‌كان، هەتمەن بۆمبارانمان دەکەن.

[زاپۆ وزیڤۆ خویان دەخەنە پشت تەلیسە خۆلەکان و خویان حەشار دەدەن.]

زاڤۆ: (ڤوو لە دایک و باوکى) پەنا بگرن. ئەلان بۆمب دەکەوێ بە سەرتاندا.

دواى ئەو بۆمبەکان یەك لەدواى [دەنگى فرۆکه دەنگەکانى که بزر دەکا و لە یەکتر دەتەقینەوه. چەند بۆمب هەر لەو نزیکانە دەتەقینەوه. بەلام سەر شانۆکه شیرزە ناکەن. غەلەب غەلەب و دەنگى ناخوش. زاپۆ و زیڤۆ بەردەوام لە پشت تەلیسە خۆلەکان خویان شار دەوتەوه. ئاغای تێپان بە هیورى لەگەڵ ژنەکەى قسە دەکا و ئەویش هەروا وەلامى دەداتەوه. ئیمە قسەکانیان لەبەر بۆمباران نابیسین. خانمی تێپان بەرەو یەکێ لە قەرتالەکان دەڤروا. چەتریکى لى دەردینى. دەیکاتەوه، ژن و میردەکه دەچنە ژێر چەترەکه، دەلێی باران دەبارى. هەردووکیا راوەستان. ئێرە و ئەوێ دەجن و لە خویان و مالى قسە دەکەن. بۆمباران هەروا درێژەى هەیه. لە ئاکامدا فرۆکه‌کان دوور دەکەونەوه. ئاغای تێپان دەستی لەژێر چەترەکەوه دەباتە دەری تا ئەرخیان بێ که لە ئاسمانەوهى هیچ نابارى.

سهيران له مهيدانی شهردا

ئاغای تتيان: (به ژنهکهي) دهتواني چهترهکه کو کهيهوه.

[خانمي تتيانچهترهکه کو دهکاتهوه. ههردووکیان نزیککورهکهيان دهبنهوه و چهند نووکه چهتر له پشتی ددهن.]

ئاغای تتيان: دهی باشه وهرنه دهري. بومباران تهواو بوو.

[زاپو و زيپوله هشارگهکهيان دينه دهري.]

زاپو: ئيوه هيچتان لي نههاتوه؟

ئاغای تتيان: پيت وایه باوکت چي لي هاتبي باشه؟ (به غرووريکی زورهوه)
بومبيکی بهم چکولهيهه؟ فشهيه!

[لهلای چهپهوه دوو سهربازی خاچی سوور دينه ژووري. نهوان تهختي
رهوانيان پييه.]

ههوهلي: ئيره کهس نه مردووه؟

زاپو: نا، کهس نه مردووه.

ههوهلي: دننيان جوان چاوتان لي کرد؟

زاپو: خاتر جهم

ههوهلي: تهناهت نه فریکيش نه مردووه؟

زاپو: خو پيم کوتن نا!

ههوهلي: بريندار چي؟ ههتانه؟

زاپو: نهوهش نا.

دوههمي: (به ههوهلي) نهی، چاکمان گیر کردووه ها! (به زاپو به لهحنیکی
رازی کهرانه) جوان ئيره و نهوي چاو ليکه بزانه تهرمي، شتي نابينيتهوه.

سەيران لە مەيدانی شەردا

هەوێ: پێ دامەگرە رێک و راست پێیان کوتین کە ئێرە هێچى لى وەچنگ ناکەوێ.

دووهەمی: شا ئەم بەدبەختییه!

زاپۆ: بەراستی پێم ناخۆش بوو. دُنیا بن من بە ئانقەست ئەو کارەم نەکردوو. دووهەمی: هەموو هەروا دەلێن؛ هێچ کەس نەمردوو و ئەوانیش کاریکیان پێ ناکرێ.

هەوێ: ئاغا نارەحەت نەکەى باشتەر.

ئاغای تێپان: (کە پێی خۆشە خزمەتێکیان پێ بکا) ئەگەر بە راستی بمانتوانیایە کاتیکمان بۆ ئێوە بکربایە زۆر حۆشحال دەبووین. فەرموون، حازریم بۆ خزمەت.

ئاغای تێپان: جەناب سەروان دەلێ چی ... راستیەکەى چییە، بلێن؟

هەوێ: زور سادەیه؛ ئەوانیکە ئەوەندە لە پەستا برینداریان هێناوە و بروو، دەستیان دیشی، بەلام ئێمە هشتا دانەیه کیشمان نەدیووەتەو. تازە خۆ خەتای ئێمەش نییه، لە پەستاش دەگەرێن بە خودا !

ئاغای تێپان: بەلێ وایە. بەراستی دلتەزێنە. (بەزاپۆ) تۆ بەراستی نەرخەیانى کە کەس لێرە نەکوژراوە؟

زاپۆ: بە راستی بابە.

ئاغای تێپان: ژیر تەلیسە خۆلەکان جوان گەرای؟

زاپۆ: بەلێ بابە.

ئاغای تێپان: (تووڕە) کەوايە بلێ ناتەوێ یارمەتیی ئاگیان بدەى، ئەم ئاگیانە کە ئەوەندە خۆینشیرینن!

سەيران لە مەيدانی شەردا

هەوێ: گرینگ نییه.

دووهمی: ڕهنگه له سهنگهرهکانی که بهختمان بێ و شتی وهچنگ خهین.

[ساز دهبن که ٻرۆن]

ئاغای تێپان: نارهت مهبن، ئیمه نهگهر کوژراومان دییهوه بۆتان ههڵدهگرین. بێجگه له ئیوهش به کهسی نادهین .

دووهمی: زور سپاس ئاغا.

ئاغای تێپان: پێویست ناکا دۆستی خوشهویست، ئهمه کهمترین کاریکه که دهکری بۆ ئیوه بکهین.

[سهربازهکانی خاچی سوور به کوتنی "خوداحافیز" و وهلام وهرگرتن لهلایهن نهو چوارکهسهوه له شانۆکه دهچنه دهڕی.]

خانمی تێپان: ههر ئهوهیه که سەيران - رۆژی یهکشهممه - له مەیدانی شەردا به دلهوه دهنووسی. پیاو تووشی خهڵکی باش دهبی. (راوهستان) باشه به راست ئیوه بۆ بوونهته دوژمنی یهک؟

زیپۆ: من نازانم، ئاخر من سهوادیکی ریکو پیکم نییه.

خانمی تێپان: لهکاتی لهدایک بوونهوه بوونهته دوژمن یا لهدوای نهو؟

زیپۆ: نازانم، من ئهسلهن هیشتن نازانم .

ئاغای تێپان: دهی کهوايه بو هاتوون بۆ شەر ؟

زیپۆ: رۆژیک له مائی خهریکی چاک کردنهوهی ئوتووهکهی دایکم بووم که کابرایهک هات و بهمنی کوت: « زیپۆ ئیوه ن ؟ - به ئی - دهی کهوايه دهبی بیی بۆ شەر » منیش دوایی لیم پرسی: « بهلام کامه شەر ؟ » نهو پێی وتم: «

سەيران لە مەيدانی شەردا

واديارە رۆژنامەکان ناخوینیتەوه « من پیم وت: » بۆچی دەخوینمەوه، بەلام
بێجگە لە چیرۆکە ەرەکانی ...!»

زایۆ: وەک من، ریک وەک من.

ئاغای تێپان: بەلێ، تۆش هاتن بە دوات دا.

خانمی تێپان: نا، ریک وەک ئەو نەبوو، تۆ ئوتوووەکت چاک نەدەکردەوه،
خەریکی ماشینەکه بووی.

ئاغای تێپان: من باسی دواپێکهیم کرد (بە زیپۆ) درێژە پێ بدە دواپێ بوو بە
چی؟

زیپۆ: دواپێش من پیم کوت که من دەسگیرانیکم هەیه که ئەگەر یەکشەممانه
نەیبەن بۆ سینەما، زۆر نارهەت دەبێ. ئەو کابرایە کوتی که ئەو بابەتە
ئەسلەن گرینگ نییە.

زایۆ: وەک من، ریک وەک من.

زیپۆ: دواپێش باوکم هاتە پێشی و کوتی که من ناتوانم بچم بۆ شەڕ چونکه
ئەسپم نییە.

زایۆ: باوکی منیش هەر ئەوەی کوت.

زیپۆ: کابراکه وەلامی دایەوه که ئیدی پێویستییهک بە ئەسپ ناکا. دواپێش من
لیم پرسی دەتوانم دەسگیرانەکهەم لهگەڵ خۆم بەرم. ئەو کوتی نا. دواپێش من لیم
پرسي دەتوانمپوورم لهگەڵ خۆم بەرم، چونکه پوورم یەکشەممانه کهیکم
بودروست دەکا..

خانمی تێپان: (که دەزانێ کهیکهکهی لهبیر چووه) ئۆوهی! کهیکهکهەم لهبیر
چوو!

زیپۆ: دیسان کابراکه پێی وتم نا!

سەيران لە مەيدانی شەردا

زایۆ: رێک وەک من.

زایۆ: لەدوای ئەوەش ئیدی من هەمیشە لە سەنگەردام و تەقەریبەن تەنیا.

خانمی تێپان: من پێم وایە ئیستا کە تۆ و ئاغای دیل ئەوەندە لە یەک نزیکن، ئەوەندەش هەست بە تەنیاپی دەکەن، دوایوەرۆ دەتوانن پێکەوه کایە بکەن.

زایۆ: نا دایە، من زور دەترسم، ئاخەر ئەوە دوژمنە.

ئاغای تێپان: نا، گیانەکەم مەترسە.

زایۆ: ئەگەر دەتزانێ ژنارل لەباریە دوژمن چیمان بۆ دەگیریتەوه.

خانمی تێپان: چی دەگیریتەوه؟

زایۆ: دەلی دوژمنەکان پیاوانیکیمەترسیدارن، خراپن. کاتیکی دوژمنەکان دیل دەگرن و ورکە بەرد دەکەنە کەوشەکانییانەوه، تاوەکو ئەگەر ویستیان بە ڕیدا برون پیشیان پێ بگا.

خانمی تێپان: چەندە ناخۆشە! چەندە وەحشین ئەوانە!

ئاغای تێپان: (بە زایۆ بە بیزارییەوه) ئیوه داناوەشین کە لە ئەرتەشیکی ئاوادا کار دەکەن؟

زایۆ: من هیچ کاریکم نەکردووه، من، من قەت تا ئیستا خراپەم لەگەڵ کەس نەکردووه.

خانمی تێپان: قیافەی بێتاوانەکانی بەخۆوه گرتووه کە ئیمە بە خەیاڵ باوەری پێ بکەین.

زایۆ: سەبارەت بەمن ئەوەندە کەم لوتف مەبن!

سەيران لە مەيدانی شەردا

ئاغای تێپان: ناخر دەتانهوی له گهڵ نێوه چۆن بین ؟ من تووڤره بووم، زوریش تووڤره بووم، دهزانم چی بکهم. ئەلان دهچم جهناب سەروان دەبینمەوه و داوای لێدەکەم نيزم پێ بدا بچم بۆ شەر.

زایۆ: نایه‌لی؛ تۆ ئیدی زۆر پیری.

ئاغای تێپان: کهوايه يه‌ک ئەسپ و يه‌ک شمشير بۆ خۆم ده‌کړم و له ئەستوی خۆم ديم بۆ شەر.

خانمی تێپان: ئافەرين، منیش ئەگەر پیاو بوايەم هەر ئەو کارەم دەکرد.

زیپۆ: خانم، تکایه له‌گه‌ڵ من ئاوا مه‌جوولینه‌وه. خۆ من پیم کوتن: ژنراله‌که‌ی ئیمەش هەر ئەو شتانە‌ی له‌بارە‌ی ئیوه‌وه به‌ ئیمه‌ کوتوه‌.

خانمی تێپان: چۆن توانیویه دروی ئاوی بۆ ئیوه کردوه.

زایۆ: به‌راستی هەر ئەو شتانە‌ی کوتوه ؟

زیپۆ: به‌ راستی هەر ئەو شتانه‌.

ئاغای تێپان: ره‌نگه‌ ئەو هەریه‌ک که‌س بێ که ئەو شتانە‌ی به‌ ئیوه کوتوه‌.

خانمی تێپان: به‌لام ئەگەر که‌سیکه‌، بۆچی نه‌یویستوه به‌ هەرکام له‌ئیوه قسه‌یه‌کی دیکه‌ بلی، چۆن وا ده‌بی؟!

ئاغای تێپان: (به‌ زیپۆ، له‌حنه‌که‌ی ده‌گۆڕی) پیکیکی که‌ش ده‌خۆنه‌وه؟

خانمی تێپان: هیوادارم چیشته‌که‌ی ئیمه‌تان پێ خوش بووبی.

ئاغای تێپان: هەرچی بێ له‌ یه‌کشه‌ممه‌ی پیشوو چاتره‌.

زیپۆ: مه‌گەر یه‌کشه‌ممه‌ی پیشوو چۆن بوو؟

سەيران لە مەيدانی شەردا

ئاغای تێپان: ئێمە چوو بووینە سەيران، چێشتەکانیشمان لە سەر سفرەکە دانابوو. رێک ئەو دەمەی پشتمان لە سفرەکە بوو لە چاو ترووکاتییدا، مانگایەکی تەواوی چێشتەکانی خواردبو، دەسمال سفرەکانیش.

زیڤۆ: هەي لەو مانگا چلێسه .

ئاغای تێپان: بەلێ، بەلام دوايش ئیمە بۆ ئەوەی تۆلە بکەینەو، خودی مانگاکەمان خوارد.

[هەموو پێدەکەن]

زاڤۆ: (بە زیڤۆ) دوايهش هیچ برسیان نەبوو !

ئاغای تێپان: بە خوشیتان ! (هەموو دەخۆنەو)

خانمی تێپان: (بە زیڤۆ) باشه ئیوه لە سەنگەردا بۆ سەرقالیی خۆتان چی دەکەن؟

زیڤۆ: بۆ سەرقالی من هەمیشە گۆلی پارچەیی دروست دەکەم، بەلام سەرەرای ئەوەش دیسان بێ تاقەت دەبم.

خانمی تێپان : چی لەو گولانه دەکەن؟

زیڤۆ: لەپێشدا دەمنارد بۆ دەسگیرانەکەم ، بەلام رۆژیک بۆی نووسیم کە عەمباری و ژیرخانەکە پر بوو لەم گولانه و ئەو ئیدی نازانی چیان لی بکا، ئەگەر نابێتە زەحمەت شتیکی کە ی بۆ بنێرم.

خانمی تێپان : دوايش ئیوه شتیکی کەتان دروست کرد؟

زیڤۆ: ویستم فێر بم شتیکی کە دروست بکەم بەلام نەمتوای. منیش هەروا بۆ تێپەر بوونی کات گۆلی کەم دروست کرد.

خانمی تێپان : دە ی دوايی فرييان دەدەن؟

سەيران لە مەيدانی شەردا

زیڤۆ: نا، لەم دواییەدا فیر بووم چیان لی بکەم ، لە سەر سنگی هەرکان لە هاوریکانم کە دەکوژرین گۆلیک دادەنێم. نیستا دەزانم هەرچی گۆل دروست کەم دیسان کەم دی.

ئاغای تێیان : ئیوه ریگایهکی باشتان دیوهتهوه.

زیڤۆ : (به شەرمهوه) بهلێ.

خانمی : بلێن بزانم، هەموو سەربازەکان وەک ئیوه بی اقهت دەبن؟

زیڤۆ: ماوهتهوه سەر ئەوهی ئەوان چۆن کاتهکهیان تیپەر کەن.

زاڤۆ: ئەملاش ریک هەروایه.

ئاغای تێیان: کهوایه، وەرن دەس لە شەر هەلگرین.

زیڤۆ: یانی چۆن ؟

ئاغای تێیان: زور سادەیه ؛ تۆ به هاوریکانت دەلێی کە دوژمن نایهوی شەر بکا، ئیوهش، ئیوهش هەر ئەوه به هاوریکانتان دەلێن. لهگهڵ یهکیش دهگهڕینهوه بو مالهکانتان.

زاڤۆ: زۆر باشه!

خانمی تێیان: ئاواش ئیوه دەتوانن ئوتو چاک کەنەوه.

زاڤۆ: ئەی بۆ تا نیستا بهم بیرە باشه نهگهیشتبووین ؟

خانمی تێیان: تەنیا باوکتە کە بیری ئاوا باش دەکاتەوه، لە بیرت نهچی کە باوکت سهوادی دهپیرستانی ههیه و تهمریش کو دهکاتهوه.

زیڤۆ: ئەی ئەمجار ژنرأل و کاپیتانەکان دەبی چی بکەن؟

ئاغای تێیان: بریکیان گالتهجاری شەر دەدەینه دەست کە بێدەنگ بن.

سەيران لە مەيدانی شەردا

زیڤۆ: بیرئیکی زور باشە.

ئاغای تێپان: دەبینن چەند سادە هەموو شتێک چارەسەر دەکری.

زیڤۆ: بەو دەلێن سەرکەوتن.

زاڤۆ: هاوڕێکانم زۆر خوشحال دەبن.

خانمی تێپان: دەی دەلێن چی؛ بۆ جێژن گرتنی ئەم بیرە باشە سەفحەیهکی
مۆسیقا دانیم .

زیڤۆ: زور باشە .

زاڤۆ: نەری، سەفحەکە دانئ دایە.

(خانمی تێپان سەفحەیهکی مۆسیقا دادەنئ.

دەستە ی قورمیشەکە دەسووڕینئ.

هیچ دەنگیگ نابیسری.)

ئاغای تێپان: من کە شتێک نابیسم.

خانمی تێپان : (دەچیتە لای گرامافۆنەکە)

ئای! چ هەلەیهکی سەیرم کردوو!

بەچینی سەفحە کلاویکی پیستی بەرخم " خر " خستبوو سەر گرامافۆنەکە.

[سەفحەکە دەخاتە سەر گرامافۆنەکە، هەوایهکی شاد دیتە گۆی، ئەوان زور
شاد و خوشحالن.

دەنگی زەنگی بیسیمەکە دئ.

لە چوا رکەسایەتییهکە ی سەر شانۆ هیچیان نایبیسن.

سەيران لە مەيدانی شەردا

نەوان بە شادی و خوشییەوه درێژە بە رەقس و سەمای خۆیاندا دەدە.

بێسیمەکه دیسان زەنگ دەخوا، شەر بە تەقاندنی گوللە تۆپەکان و تەقینەوهی پردهنگی بۆمبەکان دیسان دەست پێدەکاتەوه، دەنگی گوللە و شریخە شەستیر. ئەوا هیچ شتێک نابێسن و هەروا خەریکی سەمان.

شریخە شەستیریکی لە هەر چواریان کەوتوو، لە زەوی دەگلێن.

وشک هەر وەک مردووان.

هەروەک گوللەیه کیش لە گرامافۆنەکه کەوتی؛ سەفحەکه هەر وەک سەفحەیهکی رووشاو دووپاتی دەکاتەوه.

دووپاتی ئەم بەشە لە موسیقاکه لە سەفحە رووشاوهکه هەتا کوتایی شانۆکه هەروا دووپات دەبێتەوه.

لە لای چەپەوه دوو سەربازەکهی خاچی سوور پرانکارد بە دەستەوه، بە خیرایی دینه ژووریف پرانکار دەکەیان هەروا خالییه.]

سەرچاوه:

طنزاوران جهان نمایش، فرناندو آرابال، ترجمه: داریوش مودبیان

<http://peshang.blogfa.com/>

گۆقاری

(پێشهنگ)